इष्टि[1]:, [A]इच्छा[2] ; प्रेष्य ;

एषणम्, एषणी[3] ; एषम् २, एषित्वा २, इष्ट्वा २,

एषित्वा ; } इष्टका[4].

इष्ट्वा ; }

(76) **" इष आभीक्ष्ण्ये "** (IX - क्र्यादिः-1525. सक. सेट्. पर.)

'इष्णात्याभीक्ष्ण्ये, इच्छायां इच्छेद्, गत्यर्थ इष्यति।' (श्लो. 168)

इति **देवः**।

'इषेस्तकारे श्यन्प्रत्ययात् प्रतिषेधो वक्तव्य' (वा. 7-2-48) इति वचनान् अस्यापि धातोः तादेरार्द्धधातुकस्य इड्विकल्पः। तदानीं शुद्धाद्धातोः (75) **इच्छार्थ**कधातुवत्, ण्यन्तात् सन्नन्ताच्च (74) **इष**धातुवच्च रूपाणि ज्ञेयानि। शतरि परं—इष्णन्-ती ('क्र्यादिभ्यः श्ना' (3-1-81) इति श्नाप्रत्ययः। 'श्नाभ्यस्तयोरातः' (6-4-112) इति आकारलोपे रूपम्) इति विशेषः। आभीक्ष्ण्यं=पौनःपुन्यम्, भृशार्थो वा। तद्विषयायां क्रियायामित्यर्थः।

(77) **" ई (वी) गतिव्याप्तिप्रजनकान्त्यसनखादनेषु "**

(II-अदादिः-1048 - स. अनि. पर.)

'अयत्येतीयते गत्यां, अधीतेऽध्येति चेङिकोः।' (श्लो 14) इति **देवः**।

प्रजनम्=गर्भग्रहणम्। 'वी गति—' (II-1048. सक. अनि. पर.) इति धातौ प्रश्लिष्टोऽयं धातुः।

आयकः-यिका,	आयकः-यिका,	[6]ईषिषकः-षिका ;
एता-त्री,	आययिता-त्री,	ईषिषिता-त्री ;
[6]इयन्[B]-ती,	आययन्-न्ती,	ईषिषन्-न्ती ;

---

1. 'श्रुयजीषिस्तुभ्यः करणे' (वा. 3-3-94) इति क्तिन्। बाहुलकाद्भावेऽपीष्टिरिति।
2. 'इच्छा' (3-3-101) इति भावे शे यगभावो निपात्यते।
3. करणे ल्युटि स्त्रियां ङीप्। तुलना।
4. 'इष्यशिभ्यां तकन्' (द. उ. 3. 30) इति तकन् प्रत्ययः। इष्यते श्रेयोऽर्थिभिरिति विग्रहः।
5. 'इको झल्' (1-2-9) इति सनः कित्त्वम्। 'पर्जन्यवल्लक्षणं प्रवर्तते' (**भाष्यम्**) इति न्यायात् 'अज्झनगमां सनि' (6-4-16) इति दीर्घः।
6. 'अचि श्नुधातु—' (6-4-77) इतीयङ्।

A. 'निरचिक्रमदिच्छातः वानराँश्चङ्क्रमावतः॥' भ. का. 7-70.

B. '**इयङ्जनं** राजपथं समायात् वाताकुलोद्धातपताकमीशः॥' धा. का. 2-48.